

5. nap

Isten szólt: „A vizek teljenek meg élőlények sokaságával, az égen, a föld felett pedig röpködjenek madarak.” úgy is történt. Isten megteremtette fajtájuk szerint a nagy tengeri állatokat és mind az élőlényeket, amelyek mozognak vagy a vízben úszkálnak, és a röpködő madarakat is, ugyancsak fajtájuk szerint. Isten látta, hogy ez jó. Isten megáldotta őket és így szólt: „Legyetek termékenyek, szaporodjatok, töltsétek be a tengerek vizét, s a madarak is szaporodjanak a földön.” Este lett és reggel: az ötödik nap.

Ter 1, 20-23

Különbőség van az Isten által elválasztott és elrendezett elemek (az ég, a tenger és a szárazföld teremtése), illetve azok között, amelyek táplálják vagy díszítik ezeket a helyeket a teremtmények sokféleségével. Ezeket a teremtményeket a méltóság egy magasabb rendjébe vezeti be, először a növényvilágot, majd a csillagvilágot, és végül az állatvilágot.

Minden tökéletesen elrendezett; a teremtés világa arra ösztönöz minket, hogy a Teremtőt szemléljük benne.

„Jólét” vs. „Jöllét”

A „jólét” és a „jöllét” között írásban ugyan csak egy betű a különbség, a jelentésében már egy teljes világ!

Jólét:

A „jólét” az anyagi értékek meglétét jelenti, tehát nagy ház, nagy autók, kővér bankszámla.

Jöllét:

A „jöllét” egészséges, örömteli, megelégedett életet, a biztonság és közönségünk szempontjából nagyon fontos, hogy tudjunk elégedettek lenni az életünkkel! Ez az elégedettség igazából független a körülményektől, az anyagi javak meglététől.

6. nap

„Aztán szólt Isten: „Hozzon elő a föld élőlényeket fajuk szerint: háziállatokat, csúszómászókat és mezei vadakat fajuk szerint.” úgy is történt. Isten megteremtette a mezei vadakat fajuk szerint, a háziállatokat fajuk szerint és az összes csúszómászót a földkerekségen, fajonként. Isten látta, hogy ez jó.

Isten előkészítette és elrendezte a világot úgy, hogy az az embernek alkalmas lakóhely legyen.

Az ember, akit utolsónak teremtett meg, munkájának koronája. Úgy mondja ki elhatározását, mintha udvartartásához szólna. **Teremtsünk embert...** Az ember nagyságát, különleges hivatását szemlélteti az is, hogy az ember a többi teremtménnyel szemben Isten képmása. Nem csupán egy láncszem volt az élőlények hosszú sorában, és nem is valami végeredmény, amelyet a természet véletlen hozott létre. Nem! Az Úr saját képmására, magához hasonlóvá teremtette az embert, hogy őt képviselje itt a Földön, őrá bízott minden teremtményt. Az összes teremtmény közül csak a férfiről és a nőről mondja a Biblia, hogy Isten a saját képmására teremtette őket. Ez egy olyan kifejezés, amely megkülönbözteti az embereket az állatoktól. Különleges kapcsolatba helyezi őket Istennel.

Mi emberek Isten képviselőjeként kerülünk a földre, mint aki bizonyos értelemben hasonlít Istenre. Istenhez hasonlóan van értelmünk, erkölcsi természetünk, kommunikációs képességünk, valamint egy ösztönt meghaladó érzelmi természetünk, képesek vagyunk szeretni, szeretetet kapni és adni, van képzeletünk, képesek vagyunk felelősséget vállalni, szabadon választhatunk. Isten képmása nem csupán a férfi vagy általában az ember, hanem hangsúlyozottan a férfi és a nő.

Csak ebben a kettősségben teljesen Isten képmása az ember, és csak így töltheti be valóban Istent helyettesítő megbízatását a teremtésben.

Naphimnusz

Mindenható, fölséges és jósaágos Úr,
Tiéd a dicséret, dicsőség és imádás
és minden áldás.

Mindez egyedül Téged illet, Fölség,
és nem méltó az ember, hogy nevedet kimondja.

Aldott légy, Uram, és minden alkotásod.
Legfőképpen urunk-bátyánk, a Nap.

Aki a nappalt adja és ránk deríti a Te világosságodat,
és szép ő és sugárzó nagy ragyogással ékes:
A Te képed, Fölséges.

Aldott légy, Uram, Hold néniéért,
és minden csillagáért az égnek.
Őket az égen alkotta kezéd
Fényesnek, drága szépségnek.

Aldott légy, Uram, Szél öcsénéért,
Levegőért, felhőért, minden jó és rút időért.
Kik által díteted minden Te alkotásod.

Aldott légy, Uram, Víz húgunkért,
Oly nagyon hasznos ő, oly drága,
tisztá és alázatos.

Aldott légy, Uram, Tűz bátyánkért,
Vele gyújtasz világot éjszakán,
és szép ő és erős, hatalmas és vidám.

Aldott légy, Uram, Földanya-nénénekért,
Ki minket hord és enni ad,
és mindennemű gyümölcsöt terem,
Füvet és színes virágokat.

Aldott légy, Uram, minden emberért.

Ki szerelmedért másnak megbocsát,
és aki tűr gyötrelmet, nyavalyát.
Boldogok, kik tűrnek békeséggel,
Mert Tőled nyernek majd, Fölséges, koronát.

Aldott légy, Uram, a testi halálért, a mi testvérünkért.
Akitől élő ember el nem futhat.
Aki halálos bűnben halnak meg, jaj azoknak!
és boldogok, kik magukat megadták
Te szent akaratomnak.
A másik halál nem fog fájni azoknak.

Dicsérjétek az Urat és áldjátok
és mondjátok hálát neki.
és nagy alázatosan szolgáljátok!

Sajnos az ember hajlamos azt hinni, hogy rá nem vonatkoznak a természeti törvények. Ez a téves hiedelmünk vezetett oda, hogy mára szétromboltuk Isten művét. Pedig az orrunk előtt van az útmutató hogyan kellene élnünk!

Isten megteremtette a természeti törvényeket. Tanuljunk belőle mi is:

1. A természet túlnyomórészt napfényvel működik: a fotoszintézis során a napfény energiáját, egy megújuló energiaforrást használ fel.
2. A természet csak annyi energiát használ, amennyit szükséges: az élőlények nem raktározók több táplálékot, mint amennyire szükségük van, a ragadozók nem az öles kedvéért ölnek, hanem csak annyi állatot ejtenek el, amennyit megesznek; a vonuló madarak V alakban repülnek, ezzel segítve egymást, és energiát takarítanak meg.
3. A természetben minden újrahasznosul: a növények-növényevők-ragadozók-lebontók rendszere körforgásban tartja az anyagot.

Assisi Szent Ferenc

Assisi Szent Ferencben mély tisztelet és csodálat élt Isten teremtett világa iránt. A **Naphimnusz** című költeményében az egész teremtést - állatokat, növényeket, természeti erőket, sőt, Napfényért és Holdnővérért is - meghívta, hogy együtt tiszteljük és dicsőítsük az Urat. Ha békében élünk Istennel, nagyobb készséggel fogjuk építeni a békét az egész teremtéssel is, ami elválaszthatatlan a népek közötti békétől. Assisi Szent Ferenc az állatok, az ökológiával foglalkozók, a környezetvédők védőszentje.

Isten újra szólt: „Teremtsünk embert saját képmásunkra, magunkhoz hasonlóvá. Ők uralkodjanak a tenger halai, az ég madarai, a háziállatok, a mezei vadak és az összes csúszómászó fölött, amely a földön mozog.” Isten megteremtette az embert, saját képmására, az Isten képmására teremtette őt, férfinak és nőnek teremtette őket. Isten megáldotta őket, Isten szólt hozzájuk: „Legyetek termékenyek, szaporodjatok, töltsétek be a földet és vonjátok uralmatok alá. Uralkodjatok a tenger halai, az ég madarai és minden állat fölött, amely a földön mozog.” Azután ezt mondta Isten: „Nézzétek, nektek adok minden növényt az egész földön, amely magot terem és minden fát, amely magot rejtő gyümölcsöt érlel, hogy táplálékotok legyen. A mező vadjainak, az ég madarainak s mindennek, ami a földön mozog és lélegzik, minden zöld növényt táplálékul adok.” úgy is történt. Isten látta, hogy nagyon jó mindaz, amit alkotott. Este lett és reggel: a hatodik nap.

Ter 1, 24-31

A teremtett világ védelme a mi feladatunk. Megőrzésre kaptuk és használatra, de nem felhasználásra és elpusztításra. A földi környezet válságát az ember kapzsisága, önzése és gondatlansága okozza. Az embert a teremtett világ uraként csak úgy képzelhetjük el ebben a szerepében, mint a jó gazdát, aki óvón gondoskodik a rábízott javokról. Az uralkodás felelősséget jelent és a mindenséggel való törődést. A teremtés napjainak leírása azzal a kijelentéssel végződik, hogy Isten látta, hogy mindaz, amit teremtett, jó. Az ember teremtése után pedig azt olvassuk, hogy „igen jó”. Elérkezett a pihenés ideje! Isten most visszavonul alkotómunkájától.